

Resolució 1093/2023, de 16 de novembre

Número d'expedient de la Reclamació: 911/2023

Administració reclamada: Departament de la Presidència. Generalitat de Catalunya

Informació reclamada: Informes o la informació que motiven la inclusió de determinades titulacions en l'especialitat de salut pública.

Sentit de la resolució: Desestimació

Resum: Aquesta Comissió entén no existeix causa d'inadmissió parcial ja que no es compleixen els supòsits previstos en l'article 29 i per tant, hagués hagut de ser estimada en la seva totalitat ja que la informació facilitada és complerta en les seves pretensions perquè la SAFP justifica que no disposen d'aquesta informació i aquesta afirmació és, en sí mateixa, una dada en mans de l'administració i per tant, informació pública.

Ara bé, malgrat que seria òptim disposar d'un recull de les titulacions requerides en les convocatòries públiques, especialment per aquelles en les que no existeix una regulació específica, la GAIP no té atribuïda cap potestat d'inspecció, ni cap competència que li permeti fiscalitzar la informació que les Administracions forneixen a les persones interessades en els procediments d'accés a la informació pública.

Paraules clau: Generalitat. Departament de la Presidència. Recursos humans. Processos de selecció. Titulacions. Reclamació contra resolució. Inadmissió parcial. Sense límits. Desestimació.

Ponent: Mercè Aymerich Boltà

Antecedents

1. El 26 de setembre de 2023 entra a la GAIP la Reclamació 911/2023 presentada per una persona física contra el Departament de la Presidència de la Generalitat de Catalunya, en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant no sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).

La persona reclamant manifesta haver rebut resposta de l'administració però no la informació pública sol·licitada.

2. El 10 d'agost de 2023 la persona reclamant presenta una sol·licitud d'accés a la informació pública (SAIP) demanant: "accés a la documentació on consten les titulacions requerides per accedir al cos de titulació superior, especialitat en salut pública, així com els informes que motiven la inclusió de determinades titulacions en aquesta especialitat".

3. El 12 de setembre de 2023, mitjançant Resolució de la Secretaria d'Administració i Funció Pública (SAFP), es va estimar parcialment i s'acorda subministrar la informació següent: "En resposta a la sol·licitud referent a les titulacions requerides per accedir al cos de titulació superior, especialitat en salut pública, s'estableixen en les bases de cada convocatòria. La llei de cossos fa una referència genèrica quan regula el cos de titulació superior i de diplomatura, i les titulacions que corresponen a les diferents especialitats d'aquests cossos, es preveuen en les bases". Pel que fa la inadmissió parcial i que afecta als informes que motivin la inclusió de determinades titulacions com a requisit per accedir al cos, objecte de la Reclamació, la SAFP ho justifica "per ser un supòsit recollit com a causa de no admissió en l'article 64.1 del Decret 8/2021, de 9 de febrer, en remissió a l'article 53, en tant que la informació demanada no té la consideració d'informació pública als efectes de l'article 2.b) de la Llei 19/2014, del 29 de desembre. Concorre aquesta causa d'inadmissió atès que no existeixen informes que motivin la inclusió de determinades titulacions".
4. En relació a la inadmissió parcial, la persona reclamant argumenta: "Considero que sí és informació pública, ja que la informació sol·licitada és la que serveix per prendre la decisió d'incloure unes determinades titulacions i excloure'n d'altres al cos de titulat/ada d'especialitat de salut pública. En la resposta de l'administració, es considera que motiu d'inadmissió és que no existeixen informes que motivin la inclusió de determinades titulacions. Considero que el fet que no existeixi cap informe no vol dir que no hi hagi informació per motivar quines titulacions són les exigides per accedir al cos de salut pública. Només demano aquesta informació, ja que si l'administració ha pres una decisió per la qual admet unes determinades titulacions i altres no, hauria d'estar justificat d'alguna manera, encara que no sigui amb un informe".
5. El 6 d'octubre de 2023 la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa a la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, de conformitat amb la legislació de procediment administratiu i la de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi a la GAIP immediatament de les comunicacions que rebí de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada, mentre duri la Reclamació.
6. En la mateixa data, la GAIP comunica la Reclamació al Departament de la Presidència i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre la Reclamació, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la qual deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.

7. El 2 de novembre de 2023 la GAIP reitera la petició d'informe a l'administració reclamada. Fins a la data de la Resolució, no s'ha rebut l'informe.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast general del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que "Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol". L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació, ja que deriva d'una sol·licitud d'informació pública.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com "el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei". Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com "la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei".

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, "Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda". I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que "El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis".

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: "2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional

i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació”.

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte “poden” dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa Llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: “Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació”.

2. Manca de col·laboració de l'Administració

L'antecedent 6 i 7 posen de manifest que el Departament no aporta a aquest procediment la documentació que li ha estat sol·licitada per la GAIP, d'acord amb el previst per l'article 33.4 RGAIP. Si bé aquest fet ha de ser qualificat com una manca de col·laboració de l'administració amb l'efectivitat dels procediments previstos legalment per a la garantia del dret d'accés a la informació pública, no pot impedir la resolució de la Reclamació, i que a més, l'article 33.7 RGAIP preveu expressament que “la manca de tramesa de la informació o la no emissió dels informes sol·licitats per la Comissió no impedeix que aquesta continuï la tramitació”.

3. Sobre la inadmissibilitat de la reclamació

El Departament de Presidència va estimar parcialment la SAIP de la persona reclamant mentre que, pel que fa als informes o informació que motiven la inclusió de determinades titulacions en una especialitat (concretament salut pública) la inadmet parcialment perquè “no existeixen informes que motivin la inclusió de determinades titulacions” i invoca l'article 64.1 del Decret 8/2021, de 9 de febrer, en remissió a l'article 53, en tant que la informació demanada no té la consideració d'informació pública als efectes de l'article 2.b) de l'LTAIPBG.

En relació a la inadmissió parcial de la SAIP de la SAIP cal dir que, com ja ha defensat en reiterades ocasions aquesta Comissió, no és procedent donat que d'acord amb el que estableix l'article 29.1 LTAIPBG les causes d'inadmissió són: quan es demanen notes, esborranys, resums o opinions o qualsevol document de treball intern sense rellevància o interès públic (a), si cal una tasca complexa d'elaboració o reelaboració (b), si la informació està en fase d'elaboració i s'ha de fer pública (c) o bé, d'acord amb 29.2 LTAIPBG, quan es tracta de consultes jurídiques o peticions d'informes o dictàmens.

El cas que ens ocupa no és, clarament, cap d'aquests supòsits i per tant, la SAIP hagués hagut de ser estimada en la seva totalitat ja que la informació facilitada és complerta en les seves pretensions perquè la SAIP justifica que no disposen d'aquesta informació i aquesta afirmació és, en sí mateixa, una dada en mans de l'administració i per tant, informació pública. És a dir, si l'administració no disposa de la informació ha d'estimar en la seva totalitat la SAIP malgrat la resposta sigui justament que no disposa de la informació.

4. Sobre la desestimació de la reclamació

Cal dir que el dret d'accés a la informació pública es consolida com una eina de control social de l'Administració i de la seva activitat en benefici d'una major qualitat democràtica. En aquest sentit, l'article 6.b LTAIPBG estableix que per fer efectiu el principi de transparència, "els subjectes obligats han d'adoptar les actuacions següents: a) Difondre la informació pública d'interès general d'una manera veraç i objectiva, perquè les persones puguin conèixer l'actuació i el funcionament de l'Administració pública i exercir el control d'aquesta actuació".

Dit això, seria òptim disposar d'un recull de les titulacions requerides en les convocatòries públiques, especialment per aquelles en les que no existeix una regulació específica.

Altrament, i amb caràcter general, convé recordar la doctrina de la GAIP pel que fa a la veracitat de la informació (per totes, la Resolució 86/2023, de 2 de febrer). Segons aquesta Comissió, la veracitat és requerida per l'article 6.1.a LTAIPBG, als efectes de garantir la qualitat d'allò que es divulga en exercici de les obligacions de transparència o publicitat activa, ja que la veracitat és necessària per oferir la imatge real de l'organització i el funcionament de l'Administració. En canvi, als efectes del dret d'accés a la informació pública (articles 2.a i b i 18 LTAIPBG), aquesta és essencialment definida a partir del fet de trobar-se en poder de o a disposició de l'Administració, sense cap requisit explícit de veracitat. Fins i tot, la hipotètica manca de veracitat de la informació pública precisament pot oferir –per ella mateixa– una imatge real, i prou veraç, de l'administració afectada. Cal recordar també, que la GAIP no té atribuïda cap potestat d'inspecció, ni cap competència que li permeti fiscalitzar la informació que les Administracions forneixen a les persones interessades en els procediments d'accés a la informació pública, d'acord amb allò que disposen els articles 39 i 41 de la LTAIPB, així com l'article 7 del RGAIP.

En els termes establerts per la normativa d'aplicació, la GAIP vetlla per les garanties del dret d'accés a la Informació pública mitjançant el procediment de reclamació establert a l'article 39.1 LTAIPB i desenvolupat al capítol VI RGAIP. Aquest procediment de reclamació permet revisar l'adequació a la normativa del pronunciaments sobre l'abast del dret d'accés exercit en relació amb la informació en poder de l'Administració, o bé vetllar per l'execució material dels drets ja reconeguts. Per tant, el procediment de Reclamació no habilita a la GAIP a qüestionar la

delimitació que una Administració hagi fet – sempre que sigui de manera expressa i inequívoca, com succeeix en aquest cas- de quina és la informació que es troba en el seu poder i en relació amb la qual es pot exercir el dret d'accés a la informació.

Dit això, aquesta Comissió no pot posar en dubte la no existència de la informació reclamada i per tant, cal concloure que el Departament de Presidència ha justificat la inadmissió i en conseqüència és procedent desestimar aquesta Reclamació.

5. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 16 de novembre de 2023, resol per unanimitat:

1. Desestimar la Reclamació 911/2023, d'acord amb les consideracions fetes al fonament jurídic 3.
2. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 911/2023 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Iolanda Pineda Balló
Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.